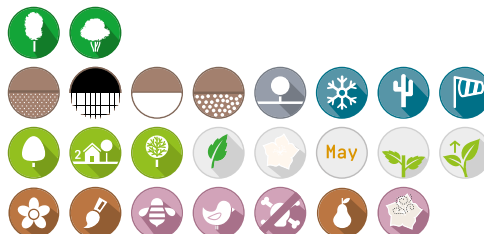

Sorbus intermedia

Højde	10 - 12 (15) m
Bredde	4-6m
Trækron	bred ægformet til afrundet, mørk, tæt krone
Bark og grene	bark glat, sortgrå, senere rillet
Blad	ovale til ægformede, fligede, mørkegrønne, 6 - 10 cm
Efterårsfarve	gul, orange
Blomster	creme ♂ hvid, i skærme på ca. 11 cm Ø, maj, velduftende blomster
Frugter	ægformede til runde, orangerøde, frugter op til 1,2 cm Ø
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	stiller få krav, vokser bedst på kalkholdige jorde
Jordfugtighed	Tåler tør jord
Krav til vækststedet	Tåler hærkning
vinterhårdhed	5a (-28,8 til -26,1 °C)
Vindbestandighed	godt
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6), modstandsdygtig mod vind
Faunatræ	modstandsdygtig mod frost (vinterfasthed 1 til 6), modstandsdygtig mod vind, træ med næring til fugle
Anvendelse	alléer og brede veje, trækasser, taghaver, kubusformet
Form	højstammet træ, flerstammet træ
Oprindelse	Sydskandinavien

Mellemstort træ med en oprindelig smal pyramideformet krone, som senere bliver bredt ægformet. Gamle eksemplarer udvikler efterhånden en rund krone. Det er et langsomtvoksende træ med en gennemgående hovedgren og tæt forgrening. Den sortgrå stamme forbliver glat i lang tid, men bliver senere rillet. Unge kviste er gråbrune til olivenbrune, først gråhårede, men snart nøgne. Bladet er fliget med 5 til 9 flige på hver side. På oversiden er det mørkegrønt og let blankt, undersiden er hvidfiltet, og om efteråret bliver det gult til orange-gult. Nogle gange udelades efterårsfarven. De cremehvide blomster udsender en typisk duft. Efter blomstringen kommer de orangerøde, ægformede til runde frugter frem i små klaser. De er vedholdende indtil oktober. S. intermedia er et vindbestandigt træ, der tåler tørke godt. Modstandsdygtig over for ildsot.